

henne i Nyboder. Jeg var med i det Udvalg, der var nedsat. Vi aflagde et Besøg paa Skolen og hørte paa Undervisningen, og vi var alle overordentlig vel tilfredse med den. Denne Skole er jo en meget kostbar Skole, og der blev den Gang klaget over — jeg ved ikke, hvordan Forholdene er nu —, at der var overmaade faa Elever. Der blev sagt, at der et enkelt Aar kun var demitteret en eneste Elev. Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, om man ikke paa Søofficersskolen kunde faa et Kursus for de Søkaptajner, som maatte ønske en videregaaende Undervisning. I en Skrivelse fra Navigationslærerforeningen, der følger som Bilag til Kommissionsbetænkningen, og hvori Navigationslærerne omkring ved vore 7 Navigationskoler beklager sig over, at de har vanskeligt ved at faa en videregaaende Undervisning, henledes Opmærksomheden paa det samme. Jeg vil bare henstille, om ikke den kostbare Søofficersskole kunde benyttes til at opfylde disse Krav, jeg her har omtalt.

Med Hensyn til det andet Lovforslag, Forslag til Lov om Sønæringen, er det jo rigtigt, som den forrige Taler sagde, at det er knyttet meget nær til Forslaget til Lov om Navigationsundervisningen. Det indeholder en hel Masse Regler om de Rettigheder, de Mænd, der har taget de forskellige Eksaminer, faar. Jeg har kun een Bemærkning at gøre dertil. Der staar som Betingelse for at faa Ret til blót at føre et Fiskerskib, at vedkommende ikke ved Dom er fundet skyldig til Straf, og det gentages for alle de forskellige Bestillinger indenfor Sønæringen. Ja, jeg kan godt forstaa, hvad Hensigten er, men paa den anden Side synes jeg, der er noget underlig haardt i den Bestemmelse. Et ungt Menneske, som ved Dom er fundet skyldig til Straf, kan altsaa, hvis han nu er Fisker eller Sømand, ikke avancere. Han kan blive Matros, ikke mere. Det er et Plus til hans Straf, som jeg synes er underlig haardt. Jeg har ikke sat mig ind i, om det findes i Bestemmelserne om Adgang til andre Livsvirksomheder, men der er for mig noget haardhjertet i den Bestemmelse, og det kan jo nærmere undersøges i et Udvalg, om den er nødvendig. Naar man lukker enhver Adgang til Næringsvej for de Mennesker, der har været saa ulykkelige, hvad i Alverden skal de saa gøre? Derfor vil jeg ogsaa henstille den Sag til Udvalget.

Dermed vil jeg nu anbefale Lovforslagene til velvillig Bearbejdelse i et Udvalg.

Sonne: Det ærede Medlem, som nu satte sig, indledede sine Bemærkninger med at udtale, at Forslag til Søfartslove havde som Følge af Søfartens Betydning for vor Nation et Krav paa særlig Interesse fra dette Tings Side. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, men jeg tror, uden at gaa dette høje Tings Ære for nær, at turde udtale, at der raader et vist Misforhold mellem den paagældende Interesse og den dybtgaaende specielle Fagkundskab, der er dette Tings egen direkte Indsats til Behandling af Lovforslag som dem, her ligger for. Den Omstændighed, at det er tilfaldet mig paa min Parti-grupes Vegne at redegøre for vor almindelige Stilling til disse Lovforslag, turde indeholde et gyldigt Vidnesbyrd derom.

Under disse Omstændigheder fæster man sig med en vis Tilfredshed ved, at de Lovforslag, der her foreligger, fremtræder som Resultatet af meget fagkyndige og meget omhyggelige Overvejelser og ledsages af en meget udførlig Begrundelse, der selv for Ikke-Fagmænd er let fattelig. Endvidere fæster man sig ved, at det Udvalg, hvis Arbejde er resulteret i de her foreliggende Lovforslag, i alt væsentligt har været enig om Enkeltbestemmelserne i de paagældende Lovforslag, saaledes at der i Henhold hertil ikke skulde være saa særdeles mange Bestemmelser i Lovforslaget, om hvilke der ved denne Behandling skulde kunne rejses Tvivl. Imidlertid er jo her med Beklagelse at anføre, at den saaledes vundne Tilfredshed over, at Fagkundskaben synes i alt væsentligt at være enig, svækkedes allerede ved den højt-ærede Ministers Fremsettelsestale, hvori Ministeren jo med Rette pegede paa den Kendsgerning, at der angaaende et vigtigt Punkt i disse Lovforslag, nemlig Kravet om den tvungne Styrmandsfart som Vilkaar for at kunne stedes til almindelig Skibsførereksamen, raadede Uenighed mellem henholdsvis Redere og Dæksbefalingsmænd, og Uenigheden er jo, hvad der foreligger Vidnesbyrd om, ogsaa udstrakt til at gælde andre Punkter i Lovforslaget.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede) har jo ganske Ret, naar han udtaler den Opfattelse, at Sønæringsloven samt Lovene om Maskinisteksamen og Navigationsundervisningen danner et sammenhængende Hele, saaledes at Bestemmelserne i disse Love bør være indbyrdes harmonisk afstemte. Bestemmelserne vedrørende Maskinisteksamen foreligger jo allerede nu fæstnede ved Loven af 12. April 1911, og ved Udarbejdelsen af det